

Chůdařská trilogie

www.geisslers.cz

KŘESŤANSKÉ HODINY

aneb

„Geisslers na chůdách I“

Christoph Lorentz Pfeiffer

První část ze třech krátkých pouličně-chůdařských představení, vycházejících z jazykových kultur tvořících základ evropské barokní kultury (německá, italská a francouzská). Inscenace jsou vždy dvojjazyčné a hratelné ve všech možných jazykových mutacích. První z nich se zabývá pouliční prezentací barokního hodinového stroje (orloje), který původně stával v Praze a později se přesunul do centra českého barokního umění své doby – Lázní Kuks ve východních Čechách. Vtipnou formou pomocí klasických dřevěných chůd je představeno deset hodinových výjevů biblických příběhů, které podle dobových pramenů byly součástí zmiňovaného hodinového stroje – Křesťanských hodin.

Geisslerovské „znovuvybudování orloje“ - pouliční prezentace se všemi jeho atrakcemi a zasvěceným výkladem

v jazyce českém a německém (v případě vyžádání i jakémkoliv jiném).

Délka představení: 15 minut

GEISSLERS
HOFCOMOEDIANTEN

HRÁČ

aneb

„Geisslers na chůdách II“

od pánů Dominique a Romanesi,
řádných královských herců

Hráč je druhou částí dvojjazyčné chůdařské trilogie, která si vytyčila za cíl připomenout tři významné jazykové a národnostní kultury, stýkající se v Čechách v době baroka a výrazně ovlivňující zdejší kulturu a umění. V první části to byla němčina (Křesťanské hodiny), druhá část se zabývá předlohou z francouzského jazykového prostředí. Text Hráče (Le Joueur) je rozdělen do tří dějství a je typickým příkladem komického barokního intermezza, které bývalo součástí (a jakýmsi oddechovým časem) v inscenování „vyššího“ tragického děje – zejména v opeře. Hráč je tematicky o věčném a nikdy neutuchajícím souboji mezi dvěma partnery - mužem a ženou, jejich jednání se cyklicky opakuje jako pohyb oživlých figur na orloji. Původně italsko-francouzský veršovaný text byl teprve nedávno znovuobjeven v hospitální knihovně v Kuksu jako součást obsáhlé sbírky komických intermezz a parodií nového italského divadla vydaného v Paříži roku 1731.

Geisslers Hofcomoedianten k představení dalšího „z lidských orlojů“ využívají prvky jarmarečního, pouličního a kramářského divadla pomocí klasických dřevěných chůd, skákacích chůd a živého hudebního doprovodu.

Délka představení: 20 minut

PTÁČNICE

aneb

„Geisslers na chůdách III“

Gilles Menage

V třetí a závěrečné části tzv. chůdařské trilogie se Geisslers Hofcomoedianten zaměřili na italskou jazykovou kulturu, která taktéž (stejně jako německá či francouzská) významně ovlivňovala rozvoj barokního umění u nás. Z Itálie k nám kromě inspirace barokní italskou operou, komedií dell'arte, architekturou či sochařstvím proudily i vlivy italské literatury – zejména poezie. Na konci 16. století se v Itálii zrodil literární styl marinismus (podle jeho zakladatele Giambattisty Mariniho 1569-1625), který čtenáře omračoval a oslňoval ohňostrojem metafor, důvtipných kombinací, formálními hříčkami a hudebností na úkor obsahu. Marini měl pak řadu následovníků a napodobitelů, mezi něž také patří původem francouzský básník, písař italsky Gilles Menage (1613-1692). Báseň La Bella Uccellatrice (Krásná ptáčnice) barvitě vypráví o oslnivě zpívající nymfě, která na svůj zpěv láká ptáčky do sítí, do jedné z pastí se však chytne i mladý pastýř, pasoucí nedaleko na louce ovečky...

Geisslers Hofcomoedianten vizuálně recitují báseň o nástrahách a úskalích milostných citů na dřevěných a skákacích chůdách.

Délka představení: 15 minut

